

Felelős szerkesztő:
Garabonciás Diák.
Társ-szerkesztő:
Forgó Szél.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:
Negyedévre 1 frt.
Szerkesztő- és kiadóhelyiség:
Teleky-utca 49.

A FÜRDŐ SAISONBAN.

A verseny-úszás van divatban,
Másról sem irnak a lapok;
Kereskedők és pénzelők most
Ti is az árral — ússzatok.

S ha majd a hőség még nagyobb lesz
S a fáradt úszó bukni fog:
Kereskedők és pénzelők majd
Ti is az árral — bukjatok....

Oh én hazám, te szép Magyarhon,
Te is csak nézz fürdő után,
Belőle szennytől megtisztulva
Megerősülve lépsz ki tán.

Hungária a gyászos özvegy
Feleletét rázúgja mélyen:
„Hát nem látod mint fürdöm úszom
Az adósságok tengerében.“

Az ifju feleség elájult.
Hamar a doktort, nagy beteg!
A doktor ur nagyon ajálua
Egy kis fürdői életet.

Fürdön az asszony. Ir hetenkint
Hogy mennyire vágyik haza:
Hogy oly jó, szép az élet ott és
Hogy pénz kell, ez végső szava.

Jön uj levél, hogy „mint szeretlek,
Mint vágyom már élni veled!“
A vége, mint a többi húsznak:
„Kérlek, egy pénzes levelet.“

S a férj felel: Egy kis türelmet,
Ma árverezik butorod,
Mig te fürödtél, kedves Ilkám,
Férjeeskéd itthon megbukott.“

Szegény katonáknak is melegük lenne,
Ha kormány nem volna, aki róla tenne.
De taktikus módon ugy utána járnak,
Kutyabaja sincsen az armádiának;
Ők most csak nevetnek a nyári melegnek.
Mert őszre a bosnyák vérfürdőkre mennek.

Garabonciás Diák.

! ELÉGTÉTEL A PÁRTNAK!

„Egy veszélyes áramlat pártunk jövőjét kétséssé tenni törekszik, s mely áramlat fölött vezérfényként a fiatal „Garabonciás“ látszik lebegni... A „G-s“-nak szellemdús közleményein pártunknak nem is volna oka a nehezítésre, sem joga ezen lapnak megrovására... Hanem a „G-s“-nak genialis szerkesztője volt az, kinek dalai, gyönyörű költeményei lelkesítettek bennünket a mult évi választási mozgalmak alatt... ő jelenleg is nem csak hogy pártunkhoz tartozónak tekinti magát, de tagja, jegyzője a pártkörnek, sőt mi több, egyik legtetszesebb belmunkatársa a „Hazánk“-nak. Éppen azért botránkozott meg pártunk a „G-s“-nak eljárása fölött és méltán, mert a legszelidebb kifejezéssel élve: nem volt tőle ildomos dolog saját pártjának köztiszteletben álló férfait huzcolni meg s nevetségessé tenni lapjában... Többen a párttól visszavonulni, a körből kilépni akarnak, s tartózkodó állást foglalnak el mindaddig, míg a „G-s“ — mely elvileg hozzánk tartozandóságát oly fényesen és számtalanszor bizonyította: az általa közvetve mélyen megsértett pártnak elégtételt nem ad... Gyanítjuk mi, honnét fúj a szél... azokat az albumokat az ellentábor szolgáltatatta át a „G-s“ szerkesztőségének s ez megörülve a szellemdús kidolgozáson, sietett velük érdekessé tenni lapját, sőt többet mondunk, azon hír szárnyal pártunk kebelében — de amit mi a magunk részéről nem akarunk elhinni — hogy a „G-s“ közleményei tendenciósusok voltak s a kormány-pártnak kívántak jó szolgálatot tenni.“

„Hazánk.“

Krisztus születése után ezernyolcszáznyolcvankettőben, fennállásunk kétszáznapos fordulóján ezt ünnepélyessé teendő, megjelent a második vezércikk, melynek tárgya a „Garabonciás“ s melyet homlokára illesztve hozott kedves testvérbátyánk: a „Hazánk.“

Mikor az első megjelent, mostoha, kitagadott testvéreink volt e lap, ti tudjátok, hogy küzdöttünk ellene, ti tudjátok, hogy ki volt a győztes, ti tudjátok, hogy most a „Hazánk“ vérszerinti rokonunk lett ismét, öregebb is nálunk, illik hát hallgatni szavára, s amit hogy rosszul mond is: elhalgatni, elmosolyogni szépen, és nem szólni ellene, hadd teljék az öreg kedve!

Nem is veszi fel a „Hazánk“ által dobott keztyűt a „Garabonciás“, nem küzd ellene, hanem ti rossz lelkiismeretű ti gyávaságokban rémképeket látó szájas férfiak, akik belőle természetével ellenkező hangokat esikartok ki, szólok tihozzátok.

Gyanitom én is, honnan fúj a szél. Hanem a ti gyanitástok gyanúsítás, piszkos és vakmerő; könnyű valamit kimondani, kinyomatni fekete festékkel türelmes papirosra, hanem ura lenni a szónak, az már aztán valami.

Nem tudom, ha megkérnök azokat, akik „gyanítják“ már, honnan fúj a szél,“ hogy valamit hát mégis tudnak-e, nem tudom, a felelettel nem maradnának-e adósok, s nem kapaszkodnának-e fölleghmagas frázisokba, elütendők a kérdést?

Nem tudom, a „Hazánk“ vezércikke alapos utána gondolás után boncolja-e „minősíthetlen eljárásunkat,“ hogy „saját pártunknak köztiszteletben álló férfait huzcoljuk meg s tesszük nevetségessé lapunkban.“ Tudunkkal eddig a következő albumokat adtuk ki: Szigeti Aristoteles (Schön Bernát), A színész-herceg (Beödy Gábor), Dr. Sikor József, Ernyedetlen Kari & Handländer Dóri, Komikei Lajos, Nepok úk szt. János, Dr. Bajsz József, A szigeti pékepiró, és E. K. J., ezek között, ha jól tudjuk, első sorban is Bejezy József ur tartozik a függetlenségi párthoz, kinek albuma elég rózsaszínű volt, s amennyi-

ben csipős attikai sóval volt is meghintve, tapasztalt meggyőződésem szerint éppen nem keserítette el, amint hogy művelt és azt átérteni tudó ember nem is lármáz a levegőbe, mint valami mártírjelölt. E. K. J. ur fölött pedig sokféle tekintetknél fogva nem vitatkozom.

Ne erőltessen a „Hazánk“ tanácsokat a „Garabonciás“-ra. Nincs rá feljogosítva. Ne vonja kétségbe személyes indokok miatt senki hazafiságát. Nem ildomos. Hogy valaki a függetlenségi párt és kör tagja, nem azért tagja, mert valamelyik barátját megdicsérik, s ha vallja azon elveket, nem is fogja ott hagyni, ha a párt egy másik tagja hiúságában sértve érzi magát bármely megrovás által, mert aki így tesz, az ne is legyen, mert nem érdemes arra, hogy akármelyik párt is keblébe fogadja.

A hazafiság ne sarkalljon hiúsági tyúkszemeken, melyeket minden kis időváltozás érzékenyen megbánt.

Ne fenyegetsen a „Hazánk“ hogy többen már nem is akarnak előfizetni a „G“-ra, ha csak nem lesz méltó elégtétel, (lám ezzel provokálta emez elégtételt), de azután éppen a „H.“ bír tudomással, hogy 500 pldban nyomják a „G“-t, melyből még ha 100 elmaradna is, nagyon elég a többi, de maradjon bár el akárhány, el ameddig él, de végig önállóan és senki-nek satellese, senki-nek uszályhordozója nem lesz, ameddig él, sem magán, sem pártérdekből nem széthámoskodik; az az album-rovat sem egyes emberé, sem párté, hanem a nagy közönségé, amely eddig is helyeselte irányát, amely tudja, hogy anyagot nem egyoldaluan kell válogatni s azért nem is a „Hazánk“, melynek különben Sz. Gy. ezentúl is szerény közkatonája akar maradni, nem is a párt, melynek tagja és az is fog maradni, nem is a „f. kör“, melynek jegyzőjévé választották, hanem a nagyközönség tetszésével vél találkozni, ha azt igéri hogy ezentúl is megmarad a régi irányban.

Fogadja ezt elégtételül a párt, s mellé köszönetemet a „Hazánk“ nagyrabecsült szerkesztője különbeni jóakarataért s személyemnek alig érdemelt kitüntetéséért.

Garabonciás Diák,
fel. szerkesztő

Borizú mondások.

Azt találok csak furcsának, hogy mikor az embernek bora van, kedve is van mindig, hanem mikor kedve van, bora nincs mindig.

Én csak azért nem állok be az ének- és zeneegyletbe tagnak, mert ha én ott csak

egy hétig tágitanám a torkomat a nótával, hát be nem győznék senki az én torkom borral, zsebemet meg banknótával.

A Dödödöntsünk Trrrritzi már csak nem kevés bort döntött föl, hanem a napokban ötöt is földöntötte az ital. Haxli busulj.

Kiürültek a palaczkok tisztára előttünk. Hát aztán mit iszunk, ha ez elfogy? — Mit iszunk? — szól a Berci — Hát pincér ne aludjon, ha urak mulatnak! Mije van még hitelbe?

A R A T Á S K O R.

Izeg-mozog a föld népe, —
Aki vetett, kaszál, arat;
Még a leglustábbikban is
Látszik egy kis jóakarát.

A szegényebb, zabot, árpát
Ver ki tulajdon kezével, —
A tehetős, masinával,
Drágább rozst, buzát csépel.

Ujságírók is aratnak
Juliusban, januárban, —
Csépelni való is volna:
Mag még sincs sok a magtárban.

Garabonciás csak csépel,
Ott a sok utcai szemét, —
Rendőr, csendőr, vízvezeték,
Mi nincs: szurja az ő szemét.

De mi haszna? jobbra, balra,
Bármily vitézül hadonáz;
Dülőfélben, mégis csak áll,
Az a bizonyos ódonház!

S akárhogy iparkodjék
Magot verni ki a cséppel:
Mit ér a munka, szorgalom,
Ha mindig csak szalmát csépel?!

Dr. Kovács Pál.

Pagát Pepi ultimói.

Akadékos akadémia ez a győri. Többet mondok: gyilkos. Addig akadémikuskodnak, vizsgálódnak benne, míg horgon nem akad a szegény akadémikus, s ez nem elég, hanem még föl is akasztják!

Furesa kis tudomány az a közigazgatás. Eddig a jogonc lőtt benne bakokat, az idén meg a bak (i) lövi meg belőle a jogoncot.

A buga buta marad, ha Bécsbe viszik is.

A buga pedétiglen hasonlatos azon ugrándozó állati kosokhoz, melyeknek szarvuk nincsen, s mégis öklelnek. Értsd: a buga egy hatossal a zsebében is nagyobb urat akar játszani, mint te százzal.

Kautz, Virozsil, Katonával, Milbeck, Hajda, Timon, Zorn. És a Horinka, Dunay, tartari szürnyü bírák.

Mivel Berci belesült a tudományába, hát kitoló táskával főzték le. Furesa!

Sok magolásnak kevés a magja.

A jogoncnak kártya az akadémiaja, ferbli az igazgatója, besszer a szeretője, bunda a Krisztusa s girigári az istene.

Keserves annak táncolni, akinek a zsidaja hegedül.

Ha a buga már „hoz”, hagyd ott a faképnél.

Ha balek ül a ferblihez, kiáltsd oda a Károlynak: vadonatúj blattot ide, urak játszanak most!

Mig a háziasszonyom a balekossal patzenlipliz, meizli addig a házikisasszony ajkára adott csókjaim.

Tous let trois, az igazhivő jogonc szentháromsága.

Van-e kiállhatatlanabb teremtménye az Istennek, mint az a balek, aki sem nem szivaroz, sem kávéházba nem jár?

Ha én belügyminister lehetnék, (s ki tudja??...) hát kinevezném a löcslábú zsidómat tiszteletbeli tiszta-eszlári sakternak. Ez is érti a mesterségét, nem annyira a nyakakon, mint a zsebekben.

Sohasem ösmertem el a változatosság dicső voltát inkább, mint midőn legközelebb egyhangulag tollak el.

Öreg murit rendeztünk a napokban. Volt köztünk egy-pár szemérmesebb, süldő ivó is, akik még biztatást várnak az ivásra.

Oda kiáltok a compániának: Hát gyerekek, igyék akinek van esze, hanem aztán sok esze egynék se legyen ám!

„Soh'se tehet az ember mindenkinek eleget. Ha elme-gyek valahová azt mondják: ki csiptem, ha megjövök megszólhatnak, hogy becsiptem.

Megtörtént.

Megáll az atyafi a „hosszu-utca” Back Herman henger-malom előtt esővélva fejét.

— No — aszongya — én már sok földet összejártam; magam is dúgosztam vagy ötven mülhelyben; de „walemühel”-nek még hírít se hallottam.

Garabonciás Diák Devecserben,

(à la Bolond Istók Debrecenben.)

Eke-versenygés volt Devecserben, meg gazdasági gépkiállítás.

Az egész úgy keletkezett, hogy a devecseri gazdák a műveltség azon magas színvonalán álltak, hogy „Garabonciás-t” rendesen olvasták, s látták, hogy milyen életrevaló indítványokat tesz, tehát

egész bizalommal hozzá fordultak.

— Spektabile domine Garabonciás Diák (igy szóltak hozzánk), nem mondana nekünk valami jó tervet, hogy azt az átkozott kavicsos ugart olcsó módon felszántuk? Nálunk kevés az ökör.

— Hjah, tisztartó ur feleltünk mi), nálunk van ugyan ökör elég, de azok még ekét se tudnak huzni; hanem mást ajánlunk. Hirdessenek eke-versenygést, majd a versenyzők felszántják azt, legjobb tehetségük szerint. Fizetésül elég lesz egypár diszokievél.

Eke-versenyt hirdettek, estére fel volt szántva a kavicsos ugar egészen.

Ez ennek a hiteles története.

*

Délben halászlé volt meg csusza, lombsátor alatt a szabadban. Az idő annyira kedvezett, hogy mindenki prémes bundát viselt. Halászlét és csuszát kapni nem lehetett, nagy volt a zavar, kocsmáros zavarosban halászott.

*

A devecseri eke-versenyben legérdekesebb volt mégis csak a — paprikáshal. Egy emancipált honpolgárunk is ekként gondolkozott és rendelt két garas áru paprikáshalat. Hozzá is fogott az evéshez, hogy megboszulja Jónást, — de mire véget ért a hal, dühösen panaszkodik szomszédjának:

„Thübbé nem eszek halat, hiszen két garas ára haltól — négy garas áru khenyeret kellett kikhöpködnöm.”

*

Mire Knofelblüh Max ur még talpraesettebben ezt válaszolá: „Én megh mandham nekhd Khóbi, nem fagam sohasem enni ilyen drága bolothoni holászlé, mert ha akarom egy wahre bolothoni halászlé, akkor medjek bolothon phartjára, és nekhi hasalva izsom a bolothoni halászlé ingyen.

*

Aztán jött a pápai szemiták csipkedője: Möricz gróf, a verseny tevékeny és derék elnöke, a cigány ifurak megállították a vonót és várták a parancsot, s rázendítették azt a vigasztaló csöndest „Mégis huncvut a német-et, aztán másik kedvenc nótáját a „Solem, solem, hep-hep-hep-et.

*

Izraelita polgártársaink egy-egy kocsin 13-án elpárologtak, a levegő tisztult, kisütött a nap, csárdást huztak.

„Hét cigány legény hegedült; hanem olyan tüzesek voltak a fiatalok, hogy „Csak a Kálmán járta egyedül.”

*

Volt Devecserben Pápáról is egy barátunk jelen, aki mindig arról panaszkodott asztaltársának, hogy migrainje van a — — lábán.

*

Ettől hallottuk, hogy Pápán egy fülbeteghez hívták a doktort. A doktor el is megy, megnézi a beteg fülét és nagy büszkén konstatálja, hogy a fülön körömméreg volt.

*

Kérdeztem Devecseren egy jólelkű civist, hogy ugyan barátom nekem gyöngye a szemem, mondja meg itt a toronyóráról, hány óra? — Jaj nagyuram, én nem vagyok idevaló, nem értek ehhez az órához.

Königgrätz évjördulóján.

— Osztrák óda. —

Kipróbált lábu hősök! Nagy vitézek!
Szálljon hozzátok gyöngye szózatom.
Nem mondhatom ugyan híven, mit érzek,
De e csekélyet szivemből adom!
Kik minden szentből csúfot úzni készek,
Kik gúnyt keresnek e fehér lapon:
Most bújjanak be melyen oduikba —
Szinig dicsőség van e lapra írva.

Segits óh Múza nagy feladatomba!

... Mikor hogy Königgrätznél dült a harc,
És orrotokra pattogott a bomba,
S lön sorotokban óriás habarc,
Lévén az ellen rettentőn goromba,
Hajh! mégis az övék lett a kudarc:
Mert bár **gyalog** valatok, ők robogva,
Arabs **lovon** sem értek — nyomotokba!

Milyen harc volt az! — Majdnem hihetetlen!

Olyat ha lattam, mameluk legyenek!
Cövekként álltatok. Majd hulltatok az ellen
Csapásitól, mint — ősszel a legyek!
És **taktikából** szaladásra kelten
Csalogattatok rongy ellenteket
Közétek mig kartácsot önte népe,
Ti „Kehrteuch“-chal — port rugtatok szemébe.

De nem sorlok fel több ily hősiséget,
(Tengerből mért is merném a vizet?)
Fút az idő, hajh! gyorsan, amde téged
Osztrák futás utól nem érhetett.
Sok rágalom mar, tudom, sebje eget,
De enyhítse ez óda a sebet:
Hol győzedelmi jeleknek van bokra,
Irtjátok ezt is től a hátatokra.

Szerelmes-„állítólag.”

— Humoreszk. —

Accuratim eo precise ugy történt. Történt pedig ugy, ahogy itt leirom. Leirom pedig a következőképpen:

Pohárnok András urambátyám éppen abban az időben volt, mikor elkezd az ember önzéstelenül szeretni, vagyis: tul volt a 75-ön.

Nem kérdezte: szegény-e, gazdag-e, jómódu-e, követele-e, még csak az iránt sem tudakozódott jó eleve, hogy sziveli-e ötet az Egresék Julesája; nem kérdezett semmit, hanem előszedte az almáriomból a kissé szinehagyott, rókamámos, ezüstgombos kék mentét; az öreg Náni asszony által kipucováltatta a keesege orru eszimat fényesre, felhuzta a széjjel hasogatás kinját dicsőségesen kiállni ígérkező magyar nadrágot, aztán belenyomta a saját markába azt a fityúros fokosnyélt, — azzal aztán neki indult egész déványosan a leányos házba leánykérőbe.

Persze, hogy az édes szülők első szava az volt, hogy: — Ugyan ugy-e? Aztán kinek a számára?

De mikor aztán Pohárnok András urambátyám világosan és teljes hitelt érdemlőleg annak módja szerint kibizonyította, hogy ő sem nem fiktióz és nem is figurál, annál kevésbé tréfalkozik, mitőbb: komolyan beszél és, hogy a leányzót egyenesen és kizárólag kinek a számára kéri arra is rákerül a sor — és még ami aztán következett — csak akkor lön világosság a hüledező öreg szülők elméjében és azon módon oda is ígérték a leányzót.

Az első forumnál tehátlan megkapta az igazságját. — Az első forumnál különben ritkán is veszi el akárki is —

Keleti lustaság.

*Azt mondják Bécsben: a magyar
Keleti lusta faj.
Bizony, ha elgondolkozunk
Meg is van benn' e baj.*

*Például negyvennyolczban is,
Ámbár lovon haladt:
Nem érhető el a gyalog
Futó osztrák hadat.*

Por Verő.

Atiratok Petőfiből.**I. Magyarország.**

*„Te sem termettél ám szakácsnak
Magyarország édes hazám,
A sült egy részét nyersen hagynád,
S elégetted más oldalán.
Mig egyfelől boldog lakóid
Mégfúlnak a bőség miatt,
Hát másfelől meg éhhalállal
Megy sirba sok szegény fiad.“*

Petőfi.

Szálileben.

*The sem thermettél ám szakácsnak
Én édes, kedves Zálíkhám!
A barchest részben nyersen hagynád,
S elégetted más oldholán!
Mig egyfelől tulboldog Maxod
Mégthollad hőséged miatt:
Hát másfelől meg hőtlen vagy és
Szeretsz thitokban thiszt-orat.*

Knofelblüh Max,
kiáltó.**II. Emlékezet.**

*„Emlékezet!
Te összetört hajónk egy deszkaszála,
Mit a hullám, s a szél viszálya
A tengerpartra vet.“*

Petőfi.

Kibic balek.

*Kibic balek!
Te plüre vert zsebünk egy deszkaszála,
Mit a hullám s a szél viszálya
A kávéházba vet!*

Pagát Pepi.

Legjobb keresetforrás.

Szegény embernek ajánlja „Garabonciás.“

Több oldalról felszólalást vettünk és sok panaszt, hogy milyen nehéz szegény embernek megélni a mai világban.

Mi oly fontosnak találtuk e panaszokat, hogy azonnal bizottságot küldöttünk ki, mely alapos tanulmányozás után módot talált föl, olyat, hogy aki használja, naponta 4—5 frtot kényelmesen megtakaríthat.

Ugyanis éjjel, ugy 11 óra tájban menjen az illető a révfalusi hidhoz, melyen tudvalevőleg 2 kr. vámot fizet az átmenő. Ilyenkor azonban már alszik a vámos. Ekkor szép esőndesen átmegy rajta 200 szor, észre nem veszi senki, s így fizetnie nem kell. Megtakarított kerek 4 forintot, ami már szép pénz.

Vizsgán.

— Mondd meg nekem, kis leánykám, ki a jó felebarát, ki az ellenség?

— (Pityeregve.) Nem tudom.

— Na hát például, kis leánykám, ha te valamely mély árok mellett mégysz és valaki hátulról, megtaszít és beleesel, mi az? jó felebarát, vagy ellenség?

— Ellenség!

— Hát ki akkor a jó felebarát?

— Akkor aki előlről taszit.

Gimpelmayer Johán élményei.

Már a davasz óda nem eljártam asz Anton fetterhez, de mivel multgor gölesönpe atta asz üfő anezüg, hád kontúltam: no Johán, már mosd illi makát fetterhez elmenni auf frisch ankezapftesz pír.

No hád el is mendem asz Anton

fetterhez, aki natyon mekörülte makát migor enkem mekláda és monta: Gefes Johán fetter, letyüing réki jó pórádog és te lenni mekin enyim jó kunesaft auf pír és auf bergelt. No jó mekvansz, montog asz Antonnag, hanem most mekletyen a fityászás, hoty enkemed innen töpped nem kitopják, de én vatyom éhes és ihas, atjal hád ety krigl frisch ankezapftesz pír és ety bergelt. Mekgapom a pír és iszom, mekgapom a bergelt és eszem, hád etyszerre petyüvi makát sog nimed és ülje asz enyim asztalhosz. Mintyár gérdesztem túlúk: hád makug kiesotág? Ming danitóg vatyunk aus Ungarn és nem tudjuk peszélni asz motyór nyelf, aszért petyüdtüing Tyüörpe a auf bóttanfolyam, mekdanulni asz motyór nyelf. Erre én is pemudadtam makamad és montam nekiknag: Én fatyom a Gimpelmayer Johán, ezüffiliszátor aus Cszazlau és 25 éf óda pürger von Raab, — ha én meklette aszóta ohne motyór nyelf és mektutum lenni bisz ezum tód, — uty mekleszi makug is ohne motyór nyelf, bisz nid alle hin werdñ! Erre etyig felállja és montya: ming agarjuk lenni motyóremper és agarung danulni és peszélni asz motyór nyelf. E peszít udána mind giapáltág: illjen asz hasza! illjen asz motyór! Eszt már én nem dörhető szó nélgüle, montam dehát nekiknag: esz szeitsz auch alle pédjären und babrika-xindel! No de eszegnek sem köllötte töpp, merd etyszerre negem rohantág és volta natyszerü herumhaueri. Én asz etyignek a fejipe akartam vákni asz enyim krigli, de aszog puff! . . . hoszám vákták falamenyit, etyigneg agartam adni ety técsn és én puffi! . . . gaptam a paar duezendt, etyigneg agartam rúkni a hasatpa, de bumszti! . . . én gaptam sog rukás von allen szeitn. Erre én ortitog wie a fích és ütöm mintenfelé, de enkem esaghamar mekfokjg és viszik asz ajtó felé, ott osztán zsupszti! . . . kitopták! E zt látta a Bagehót Péter és keszdi énegelni!

Auf! ihr ungarischen Brüder,
Haut's den Gimpelmayer nieder.
Karschamster diener!

Minthoty már a muladság elég volta, kontultam lejobb lesz mauhalten und abfahrn. Nem is szóltam hoszá ety szód sem, esag aszt, hoty:

Herdek pújk pölém!

A zsidóüldözéshez.

Pápa. Folyik a vér!!... A zsidó metsző, miután rajta érték, hogy egy uri egyén zsebén akarta produkálni mesterségét: boszúból hitsorsosai örömujjongásai közt egy *alig kételés* (hallatlan!!...) anya mellől *erővel* elhurcúlt... (iszonyu!!!) kis borjut saktolt le. — Folyik a vér a „Bástyán“!!! A csöcselék a zsinagóga ablakait bedobálta — ezüst flóreszekkel.

Pápa. (Sürgöny a hadügyminiszterhez.)
„Katonaságot kérünk!!!

A pápai összes szakácsnék.

Tzompó Miháj uram levele az ü nászához.

Tisztos nászom,

az istentű kívánom egissigbe tanája én hálá istennek egissigös vagyok nám ammút hétönn a hogy oda vótam, mán lyúlius eesejin a mmajárisba, ahun a leginegylet uzovátá a sort, mondok még én is leginködhetök iszén, hát mé ee ne mönnék. no elis möntem rittig, de sehosse tuttam ölöget mülatnyi, mondok ee mék én a zinekös urak majáris-sába is, déványos mülaceság is vót nem mondom, ot vót nám a nótárus ur is. Mondok ineküjének mán hát, ha hogy it vagyok e ssort, dejelis keszték, oszt a nnotárus ur csak mongya ám, ho mminü szip kvártét inekünek, mög mög aszongya ho mmijen jó fujja kösztük egy a sterezöt, pejjig a ttugya a kvótát is.

ej mán mondok nótárus ur, éngöm akar tán bolondá tönnyi, iszén a kovártét nem énekünyi kő, ha keresnyi, mögmög annak hun a fenyébe vóna a sterez, hogy aszt fujná? de mondok még abba a zinekbe is esalás Van, csak ho hhamarább víge lögyön?

no hogy osztán ott vót a panni is, tuggy a kigyee-med a tálas szabó Mártonynak a lleánya, iszén igaz, honnem ippen fujataa, de anná tartóssabb, mer csak keminyebb az oannak a husa, nám a zökör is, ho mmagamrú szójak, né-köm komendáják itet, aszongya nám, ho mmé nem tánczú Miháj bátyám, azé mondok, mer a zórod likas, ej mondok panni, ebbe a gúnyába akki ho rrajtad van, jó köllvén negyven esztendővee fujatalabbnak nízó ki, alég hogy ezen szavallást kiejtöm, nám oda gyün ám az a fenyé Gimplimájér, csak ú rrészketött, ú ffázott, tánvalahunnaj mán ee kergeték, oszt csak ee kezdi ám esípkönnyi a Pannit, de mondok himper zsákra mönt, mer káromkonynyi én is tok nimötü, ee tisztúj innej akki főpakúta a zórodát a ffejedre, mer még mámma bottaa takarózdó, ha fázó, ha nem; gyalázatos, mán a llajbijának a zelejibü is alig vót valamelyes, tán aszt is levágtá oszt elitta, maj mögvergyük éeczó tisztósászom bézárom ezön sorajim mögirtam

Tzompó Miháj
özvegy.

Szarvas Gábor.

Szarvas Gábor, a híres „hordó“ „párosviaskodás“ stb. szók kitalálója, a „Nyelv“ hü „Ór“-e házassodik.

Az ember önkénytelen felkiált Aesopussal: „Quid, si pueros habuerit?“

LYRA.

Első szerelmem.

Szerelmem . . . Beh régi théma
Emberek meg i“tenek
Próbálták már a megoldást,
Hasztalan vesződtének.

Ezt az öreg, ifju thémat
Próbáltam már eleget,
Majd én hagytam ott a kedvest,
Majd a kedves engemet.

Először egy barna lányba
Bolondultam, — szive láng,
Arca rózsá, szeme jácint,
Égi kéj közt szárnyalánk.

Ugy szerettem, mint szereti
Rózsaszál a harmatot,
Ugy imádtam, mint imádja,
. . . Uzsorás a kamatot.

Nem tűzém keblemre nyíltan
De feltűnt e virágszál,
Jó hiszemű voltam én — és
Jó szemű amice Pál.

„Nem valami kedves ember
Pál barátja“ szólt a lány,
Pál meg gúnyolt: „Ilyen szépség
Ninesen több, csak egynehány.“

De ezért ök barátokztak,
Áldozat volt kedvemért,
Ah, de ezen áldozattal,
Szép regényem véget ért.

Kik egymást nem szenvedhették,
Összeszoktak végre már
És barátom megszöktette
A leányt . . . szegény tatár.

Előfizetések a Garabonciásra:

félévre 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Vidékről egyszerűen: „Garabonciás Győr“
cimen küldhetők.

Törzselőfizetőink kényelmére házhoz nyugtát küldünk.

Előfizetéseket elfogad a „Hazánk“ kiadóhivatala is (megyeház-utca 8. sz.) ugy a kiadóhivatalunk (Teleky-utca 49.), nemkülönben Czéh Sándor özv. nyomdája.

Szerkesztői levélhordó.

Cs. Pápa. A mult számunkban nem szoríthatunk helyet ez izenetnek. Petőfi örömét fejezte ki álmunkban az ügyeskedésért s hajlandónak mutatkozott babéraiból egy ágat részünkre átengedni, mit is ezennel önnök adunk. Az a régebbi gomba-vers nem ütötte le a kilogrammos mértéket. Az új küldemény egy apróságát taktikai okokból kihagytuk. Többi jó és jön. Hevitse nagy dolgokra kebelét a beköszöntött hőség s szoritson tollából sok értékes tinta-eszpet számunkra. — n. — Győr. Nines igaza; mi minden hasonlót, de különösen az ifjusági egyesületeket minden téren és módon pártoltuk, hanem ebből nem következik, hogy némely elkapott ficánkolás után körmükre ne koppantsunk. **Lengő Szirén.** Nem tartjuk nagyság e dolgozatát sem érték- és érdektelennek, elismerjük esinosságát, de jelenleg nem vagyunk azon helyzetben, hogy közölhetnők. **L. Pápa.** Nagy részének jó hasznát vettük. A szerelmi lyra már ismert éiben végződik, azért nem közöljük; üdvözlötünk. **Tükör darabok.** Semmit sem mutatnak. **Penecilus.** Tompa. **Diridongó.** Budapest. Épen jókor. Sokszoros köszönet. — Több kéziratról jövőre.

Apró hirdetések.

Az apró hirdetésekben közlöttékért 15 szóig fizetendő 30 kr. Ezenfelül minden egyes szóért 2 kr. E hirdetések bélyegmentesek.

Egy szoba butorozva, külön bejáratú, fiatal, vagy magányos öreg urnak két havi időtartamra kiadó. Értesítést ad részletesen a „Garabonciás” szerk. és kiadóhivatala.

Vidékre nevelő kerestetik, ki 8 gimnásiumot végzett legyen, s kötelezi magát egy évig állását

megtartani. Ajánkozásokat közvetít a „Garabonciás” szerkesztő- és kiadóhivatala.

Dobos Ignác ajánlja írásbeli (authograf) nyomdáját mindenféle nyomtatványok készítésére. Tiszta lenyomatok készíttetnek tettszesszerű színben.

Eladó. A „Vasárnapi Ujság” négy utolsó évfolyama fele arért. Vaszonba kötve. — Kínél: megmondja a kiadóhivatal.

Egy könyvtár minthogy eddigi tulajdonosa elutazik s nincs azon helyzetben, hogy magával vihetné, eladó. 350 kötetet számlál, nagyobbára német írók művei. Rés-

letenkint áruba nem bocsájtatik, csak az összes készlet egészben.

Mint házi tanító alkalmazásba öhaját lépni egy e téren tapasztalt egyén. — különben okleveles tanító, ki hosszabb ideig eredményesen működött már előkelő házakban. A könyvvezetésben teljes jártassággal bír.

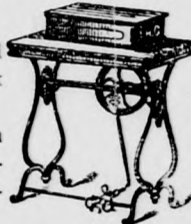
Alulírt ajánlja a n. é. közönségnek minden jónak elismert varrógép-rendszereit, mint: Wehler-, Wilson-, Howe-, Anger- és SINGER-felét, a legjobban és legfinomabban kiállított szerkezettel 5 évi jótállással. Különösen felhívom figyelmét az új családi és iparosoknak való Singer-féle varrógépeimre, melyek annyi javításokkal és újdonságokkal bírnak, hogy rajtuk a munka valódi élvezetté válik; ezen javítások más gyártmányon nem találhatók, és amelyekből a n. é. közönség tájékoztatására néhányat felsorolok:

az önmaga-gombolyító gépecske, mely által a czérna oly egyirányosan és szorosan gombolyodik a hajócska tengelyére, mint az orsó-czérna a gyárban, mi által az öltések oly egyirányosak lesznek, mint a gyöngyszemek és négyszerannyi fér a tengelyre, mint a kézzel vezetett gombolyításnál. Ilyen a czérna-tágító készülék.

A készülék hogy a hajócska-gerincje az első fordításnál magától behúzódik; továbbá a készülék: hogy a felső kerék a gombolyítás alkalmával a géptől elválasztható.

Az állvány porcellán-keréken jár és így könnyen ide és oda tolnak, az asztallemes centiméterekre van beosztva, a lemez és fedele világos és setét diófaival van kirakva.

Legyezők, szalmakalapok, nyakkendők, ingek, glacié-keztük 10 gombig, parfümek, férfi- és női-harisnyák, chemizett-gombok és zsebkendők, továbbá az ujonan berendezett **chirurgiai** tárgyak, igazi francia **halhartyák** stb. — Esedezem a becses közönség mint eddig tanúsított szives pártfogásáért.

Mindezen gépek hetenként **1 forint** részlet-fizetéssel kaphatók, mindegyikért **5 évi** jótállás nyújtatik és a betanítás bárki lakásán ingyen eszközöltetik.

A **javítási műhelyemre** szintén felhívom a n. é. közönség figyelmét, hol mérsékelt áron és gyorsan minden javítás bevégeztetik.

A valódi **Clark** angol orsó-czérna és minden szerkezethez való **gép-tűk** a legdusabb választékban és legjobb minőségben mindég raktáron találhatók; ugyszintén **napernyők, legyezők, szalmakalapok, nyakkendők, ingek, glacié-keztük** 10 gombig, parfümek, férfi- és női-harisnyák, chemizett-gombok és zsebkendők, továbbá az ujonan berendezett **chirurgiai** tárgyak, igazi francia **halhartyák** stb. — Esedezem a becses közönség mint eddig tanúsított szives pártfogásáért.

Legmélyebb tisztelettel

SCHWARZ KÁROLY, Győr, Kazinczy-utca 21. szám.

SIRKÖVEK

nagy választékban jutányos áron kaphatók

Birkmayer Jánosnál

(szigeti hidfő.)

SCHMUTZLER T.

órás

tisztelettel értesíti a t. c. közönséget, hogy 48 év óta jó hírnévben fennálló üzletét folyó évi július 4-től özv. Kojanitz Mihályné urnó házába,

tejfeles-utca 5. sz.

az „elefánt”-hoz címzett fűszerkereskedés mellé helyezte át.

Javítások ugyanitt elfogadtatnak s gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Ez alkalmat felhasználom egyuttal arra, hogy magamat a t. c. közönség régóta tapasztalt szives bizalmába s pártfogásába a jövőre nézve is ajánljam.

Egy a hosszú-utca végén jó karban lévő

PAJTA

szabad kézből örök áron eladó.

Bővebb értesítést ad a „Garabonciás,” vagy a „Hazánk” kiadóhivatala.

561,306 varrógép

vagyis a föld összes varrógépgyártásának több mint egy harmada lett a Singer Manufacturing Co. cég által elárúsítva, s ezen cég által az utóbbi 10 év alatt 3 milliónál több gép lett eladva. E rendkívüli eredmény legjobb bizonyítéka a Singer-féle varrógépek jóságának, melyek folytonos javítások és találmányok által minden más hasonló gyártmányt tökélyre felülmúlnak, és mindenütt előnyben részesülnek. Különösen a

tiproszerkezet

az, mely mindenik felett már rövid idő alatt a zajos és nehezen járó szerkezeteknél azon rendkívüli előnnyel bírnak, hogy soha nem kopnak, zaj nélkül dolgoznak és oly könnyen járnak, hogy a gyengébb és öregebb egyének megerőltetés nélkül használhatják; az eredeti Singer-varrógépek teljes jótállás mellett gyári áron, hetenként **1 frt** törlesztés mellett

Győrött, The Singer Manufacturing vezérügynökségénél, fehérvári-utca, 2-ik szám alatt.